

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insertate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Stev. 12.

V Ptuj v nedeljo dne 12. junija 1904.

V. letnik.

Našim cenjenim naročnikom.

Prvo polletje bode skoraj minolo. Prosimo toraj tiste naše naročnike, ki nam naročnino še dolgujejo, da blagovolijo nam dolžni znesek takoj vposlati, ker bi drugače bili primorani, dopošiljanje lista ustaviti. Vsakdor želi svoje imeti, toraj tudi Vi nam ne bode te naše uljudne prošnje zamerili.

Upravnništvo „Štajerca“.

Kmet, odpri oči!

Ne vidi dobro vsakdor, akoravno ima oči odprte, nikakor ne; so nekateri ljudi kakor zajec, ki spi z odprtimi očmi. Med našimi kmeti je mnogo takih, ki se ne ozrejo ne na levo ne na desno, temuč grejo svojo staro smer (pot) najprej kakor severni lemingi, tudi njim preti nevarnost in pogin, kakor je poslednjim konečno neizogiben. Če že sicer telesno niso pokončani, uničeni so pa gospodarstveno, kar je mnogokrat hujše in žalostnejše, kakor prerana smrt.

Danes hočemo naše kmete opozoriti na neko gospodarstveno razmerje, ki je za nje velike važnosti. Podati se je treba enemu ali drugemu le na kak živinjski sejem in tamkaj po ceni kakega živinčeta prasa in začudil se bode, kako vrednost da ima danes živina. Akoravno je to večini naših kmetov tak že znano, vendar jih moramo na to dejstvo še posebej opozoriti.

Pred kratkimi leti plačeval se je za srednje krave beterski stot (cent) žive vage 15 do 20 goldinarjev;

danes je ta cena poskočila na 25 do 30 goldinarjev. Za mlade plemenske vole plačeval se je preje stot z 20 do 28 goldinarjev, danes velja celo čez 40 goldinarjev. Primerimo pa predstoječemu prejšnje in sedanje cene žit in videli bomo, da je razmerje teh ravno narobe. Pred nekaterimi leti stal je vagan (Metzen) pšenice 5 do 6 goldinarjev, a sedaj velja samo 3, v najugodnejšem slučaju 4 goldinarje. In kaj pa tej veliki premembi vendar vzrok? Da so poskočile živinske cene, povzročil je velikanski naraščaj prebivalstva, sosebno po mestih, in pa okolščina, da so meje za uvažanje živalij mnogokrat zaprte. Žita se v naše kraje mnogo uvažajo iz tujine, posebno iz Ogrskega. Odkar so ogrski velikaši in bogati najemniki (ali bolje: podjetniki) začeli obdelovati svoja razprostrana zemljišča z novodobnimi stroji ter iste upejlali sploh pri vseh poljedelskih opravilih, bodisi na polju, bodisi v njihovih velikanskih škednjih in skladiščih, prihajalo jim je pridelovanje poljskih pridelkov vedno ceneje, in tako je cena vedno padala, kar je deloma pa tudi zakrivilo uvažanje žit in moke iz tujih držav, kakor n. pr. iz Rusije, Amerike itd. Mnogo je na znižanje cen pri žitih tudi upljivala železnica, ki primeroma za mali denar prevažajo blago iz enega kraja v drugega. Isto delajo tudi parniki.

Dokler je bila cena žitu dovoljno visoka, splačevalo se je našemu kmetu polje obdelovati. Pri današnjih cenah žit pa se trud kmetu nikakor ne izplačuje in bolje bi bilo, da bi kmet še za domačo potrebo žito ali moko raje kupil, kakor da žito seje po njivah, katere bi mu na drugi način porabljeni prinašale mnogo večjega dobička. Kaj naj toraj stori kmet, da mu bode prinašalo posestvo boljsega in večjega dobička in da se sploh zamore ubraniti pre-